

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. december 16. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt fiatakorú vádlott ellen indított büntető ügyben a Nógrád Megyei Bíróság 2008. április 29. napján kelt 3.Fk.186/2007/34. számú ítéletét **helybenhagyja azzal, hogy az előzetes letartóztatás megszűnésének helyes időpontja 2007. évi július 30. napja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Nógrád Megyei Bíróság 2008. április 29. napján kelt 3.Fk.186/2007/34. számú ítéletében a fiatakorú vádlottat a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérlete miatt 3 év 8 hónap fiatakorúak börtönére és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, melybe beszámította a 2007. április 28. napjától július 31. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről, illetőleg a vádlottnak történő kiadásáról. Kötelezte a fiatakorú vádlottat az eljárás során felmerült 469.864 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a fiatakorú vádlott, védője és törvényes képviselője jelentett be fellebbezést „helytelen minősítés miatt, felmentés végett”.

A vádlott védője fellebbezését utóbb írásban is megindokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete ellentmondásos és megalapozatlan, mert a tényállás megállapításánál a sértett közeli rokonainak - tanú2. és tanú3-nak - a vallomásait elfogadta, ugyanakkor a vádlott védekezését alátámasztó tanú4-et elfogultnak tekintette. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság jogi indokolását is, mivel az

ellentétes a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvével. Abból a körülményből, hogy a vádlott segítségnyújtás nélkül hagyta ott a sértettet, még nem következik az ölésre irányuló szándéka. Az elsőfokú bíróság is azt rögzítette tényként, hogy a vádlott, amikor a MÁV állomás felé ment, a sértett bántalmazását, nem pedig megölését helyezte kilátásba. A védő ezért a vádlott bűnösségének megállapítását az eredeti minősítés szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntetében indítványozta megállapítani, s emiatt próbára bocsátás alkalmazását, vagy végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.288/2008/3-I. számú átiratában a minősítés megváltoztatását, a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette kísérletének megállapítását indítványozta megállapítani a küzdősportban jártas, jelentős erőfőlénnyel levő vádlott brutális elkövetési magatartására tekintettel. Figyelemmel arra, hogy a büntetés súlyosítására nincs törvényes lehetőség, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését, ügyész az indítványát az írásbelivel egyezően tartotta fenn. Fiatalkorú vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül a vádlott javára bejelentett fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy a Nógrád Megyei Bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le az eljárását. Ennek során kellő részletességgel kihallgatott minden olyan tanút és a szakértőt, akinek a vallomása, véleménye a tényállás megállapítása szempontjából mellőzhetetlen jelentőséggel bír. Annak ellenére, hogy a Nógrád Megyei Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett, a megállapított tényállás mégsem tekinthető minden tekintetben megalapozottnak. Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában helyesen utalt, a tényállás szempontjából jelentősége van annak a körülménynek, hogy a vádlott és a sértett között milyen lényeges, a fizikai erőben is megnyilvánuló testméretbeli különbség van. E mellett észlelte a Fővárosi Ítéltábla azt is, hogy a vádlott szabadlábra kerülésének időpontját és a bűncselekmény elkövetési idejét is elírta az elsőfokú bíróság. Továbbra is követendő az az ítéletszerkesztési gyakorlat, hogy - az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen - a történeti tényállást megelőzően írt vádlotti elmeállapotnál (ítélet 4. oldal 2. bekezdés) indokolt feltüntetni az ittasságára is figyelemmel azt, hogy a vádlott elmeműködése a bűncselekmény elkövetésében korlátozó tényező volt-e (7. oldal 4-5. bekezdés).

A Fővárosi Ítéltábla az előbbiekre tekintettel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás hiányos megállapítása folytán a Be.351.§ (2) bekezdés b./ pontjának második fordulatába ütköző megalapozatlanságban szenved. Ezt a

másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján az alábbiak szerint orvosolta:

- Fiatakorú vádlott az előzetes letartóztatásából 2007. július 30. napján került szabadlábra (bírósági iratok 5. alszám).
- Az elsőfokú ítélet 7. oldal 4. és 5. bekezdésében írtakat - a vádlott elmeállapotának enyhe fokú korlátozottságára és szokványos ittasságára vonatkozó megállapításokat - az ítélet 4. oldal 2. bekezdésében írtakhoz emeli át.
- A 4. oldal 3. bekezdésének első sorát akként javítja ki, hogy a vádlott a cselekményét 2007. április 27-ről 28-ra virradóra követte el (nyomozati iratok 23-25; 35-79. stb. oldalak).
- A 3. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a fiatakorú vádlott 117 kg testsúlyú (13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal). Itt rendeli rögzíteni az elsőfokú ítélet 8. oldal 1. bekezdésében található azon megállapítást, hogy a sértett 90 %-ban látáskorlátozott, emellett azt is megállapítja, hogy 174 cm magas és 56 kg testsúlyú (nyomozati iratok 225. oldal).

A Nógrád Megyei Bíróság által megállapított, a Fővárosi Ítéltábla által az előzőek szerint pontosított, kiegészített tényállás minden tekintetben a másodfokú felülbírálat alapjául szolgált. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljesítette, a logika szabályait megtartotta, amikor részletesen megindokolta mely tényeket és miért fogadott el valónak, illetve vetett el. Szemben a védő érvelésével egyáltalán nem kifogásolható a vádlottal éppen hogy baráti kapcsolatban levő tanú1., továbbá tanú2., és tanú3. vallomásainak történeti tényállást megalapozó bizonyítékkénti elfogadása. A vádlottat terhelő előadásokat az elsőfokú bíróság összevetette az igazságügyi orvosszakértő véleményével és a helyszíni szemle objektív adataival. Ezekből pedig azt a ténybeli következtetést vont le, hogy a vádlott közepes-nagy erejű ütéssorozatot mért a sértett arcába, fejére, melynek hatására a sértett feje a padba ütődött; amikor a padon eldőlt a vádlott jobb térdével több esetben fejen és gyomron rúgta; ezt követően a sértett fejét nagy erővel a falat burkoló lambériába ütötte; a padlóra kerülő sértettet közepes-nagy erővel fejen rúgta. Amikor úgy tűnt, hogy sikerül megfékezni a vádlottat és a tanú1. a bántalmazás abbahagyására szólította fel - „mert még megöli ezt az embert” - fiatakorú vádlott ellökte magától és tovább folytatta a sértett bántalmazását (5. oldal 2-4. bekezdés).

Ugyancsak kifogástalan érvek alapján vetette el az elsőfokú bíróság a tanú4. vallomását (17. oldal 1-4. bekezdés), valamint az Ezredes és Társai

Magánnyomozó és Védelmi Iroda adatgyűjtésén alapuló információkat (20. oldal 1-4. bekezdés).

A Be.351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak [323.§ (3) bekezdés], és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett jogorvoslatában a fellebbezők egyike sem hivatkozott olyan új tényre, vagy új bizonyítékra, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól gyökeresen eltérő, a vádlott felmentésére vezető tényállás megállapítására. Az a vádlotti védekezés is megcáfolást nyert, hogy a bántalmazást megelőzően a sértett kezdeményezte volna a verekedést. A tényállás ekkénti módosítását célzó jogorvoslatok az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékot értékelő tevékenységét támadják, amelyre az eljárási törvény előzőekben idézett rendelkezése nem ad módot.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a fiatalos vádlott bűnösségére és cselekményét az anyagi jogszabályoknak megfelelően, törvényesen minősítette a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő emberölés büntette kísérletének. A cselekmény jogi értékelésénél az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének szempontjait. A tárgyi tényezők közül elsősorban az elkövetési magatartás utalt a vádlottnak az elkövetéskori tudat tartalmára. A sértett kitaró, nagy erejű bántalmazásakor - mely az életfontosságú szerveit is érte - a vádlott a bekövetkező halálos eredménybe belenyugvással követte el a bűncselekményt. Nem kifogásolható az elsőfokú bíróság azon megállapítása sem, hogy az eredetileg testi sértésre irányuló szándék a cselekvés folyamán rögtönös ölési szándékká alakult át, majd a sértett bántalmazását követően ez megszűnt. A vádlotti cselekmény ekkénti értékelésével, az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos érveivel a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett (21. oldal 2. bekezdésétől a 22. oldal 4. bekezdéséig). Ehhez képest nincs jelentősége annak, hogy a cselekményt megelőzően a vádlott csak a sértett megveréséről és nem a megöléséről tett említést. Az előre kitervelten elkövetett emberölésnél valóban nem mellőzhető annak megállapítása, hogy az elkövető mennyi ideje tervezi, miként fontolgatja a sértett megölését. Jelen ügyben nem volt ténybeli adat arra, hogy az ölési szándék jóval a cselekmény elkövetését megelőzően alakult volna ki a vádlottnál. A vádlott felmentéséért, cselekménye enyhébb minősítéséért bejelentett fellebbezések ezért a fentiek szerint nem alaposak.

Nem osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a vádlotti cselekmény a Btk.166.§ (2) bekezdés d./ pontja szerinti különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette kísérletét valósította meg. Kétségkívül a vádlott brutális elkövetési magatartása megközelítette ezt a minősítő

körülményt, viszont csak ugyanazon körülmény kétszeres értékelésével lehetne a sértett megölésére irányuló ütlegetést, rugdosást egyben különös kegyetlenséggel elkövetettnek is tekinteni. A vádlott bántalmazásának kitartó intenzitására, erejére tekintettel minősül a cselekménye az emberölés alapesetének. A tényállásban írtaknál kisebb súlyú bántalmazás csak az eredeti minősítés szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítását indokolná. Lényegesen brutálisabb bántalmazás megvalósulása esetén kerülhetne sor a cselekmény súlyosabb minősítésére.

A fellebbezések az enyhítésre irányulóan sem alaposak.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő a vádlott javára elmeállapotának enyhe fokú korlátozottsága. A bűnösségi körülmények kedvezőbb alakulására tekintettel sem indokolt a fiatalkorú vádlott büntetésének lényeges enyhítése. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetés messzemenően szolgálja a Btk.37.§ és 83.§ szerinti büntetéskiszabási célokat és elveket, és figyelemmel van a büntető törvénykönyv fiatalkorúakra vonatkozó speciális rendelkezéseire is. A Fővárosi Ítéltábla ezért a Nógrád Megyei Bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte, hogy a vádlott az elsőfokú bíróság által megállapítottnál egy nappal korábban került szabadlábra, ezért a Btk.99.§-ára figyelemmel a 2007. július 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt rendelte beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe.

Budapest, 2008. év december hó 16. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 3.Fk.186/2007/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Fkf.246/2008/6. számú ítéletével a fiatalkorú vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2008. év december hó 16. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő